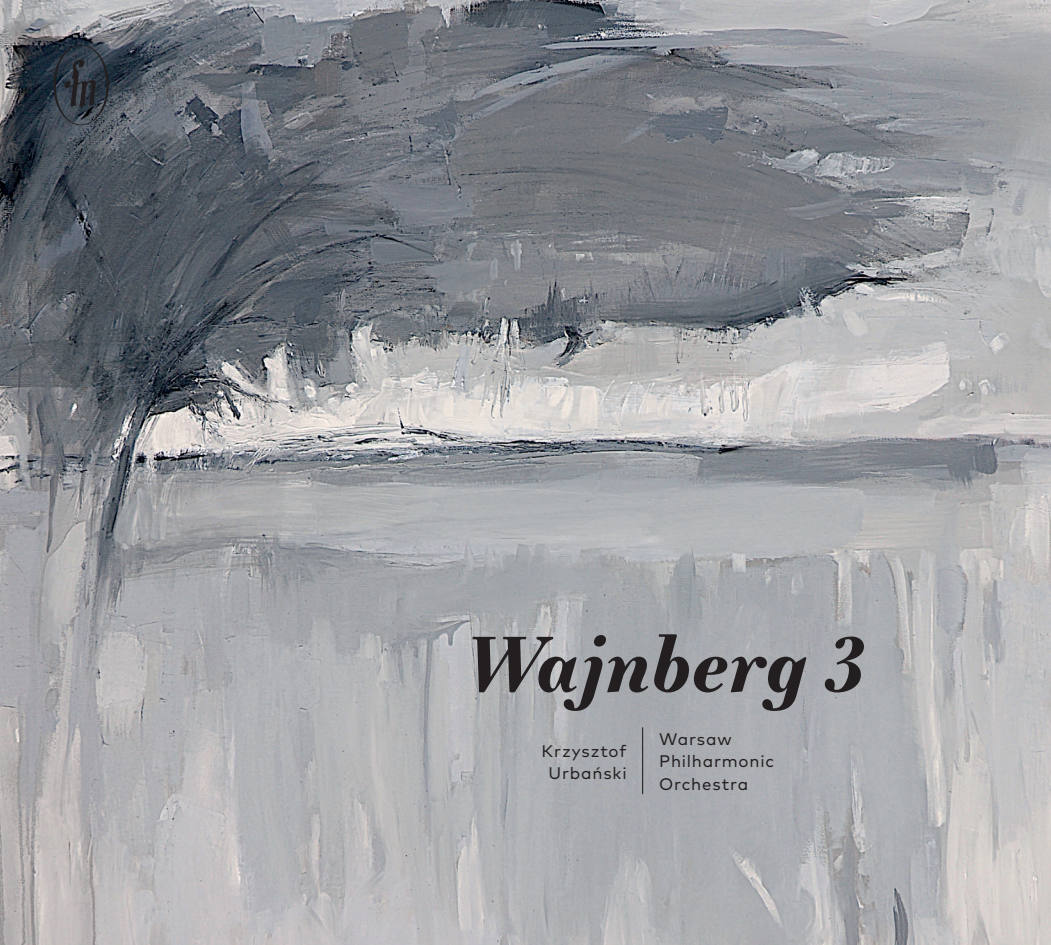

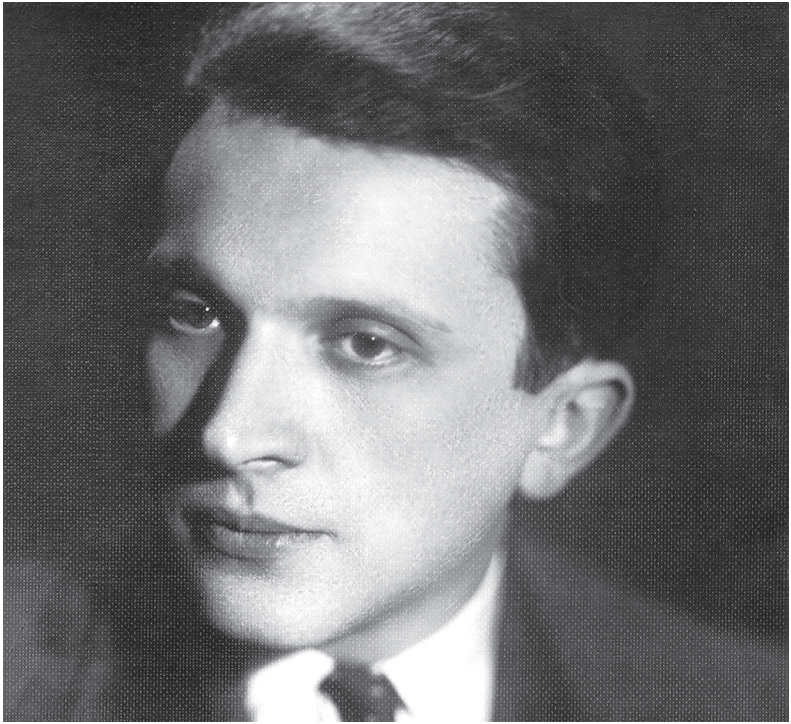
Wajnberg 3

Krzysztof Urbański

Warsaw Philharmonic Orchestra

Warsaw Philharmonic Orchestra
Orkiestra Filharmonii Narodowej

Krzysztof Urbański
conductor / dyrygent

Portrait of Mieczysław Weinberg, late 1940s
Portret Mieczysława Wajnberga, późne lata 40. XX wieku

Mieczysław Weinberg / **Wajnberg**
(1919–1996)

Symphony No. 3 in B minor, Op. 45 [32′28″]
III Symfonia h-moll op. 45
(1950)

1. *Allegro*	10′41″
2. *Allegro giocoso*	4′42″
3. *Adagio*	9′00″
4. *Allegro vivace*	8′04″

On Mieczysław Weinberg's Symphony No. 3

Krzysztof Urbański

ENG

Landscapes linger in our memory: the lines of the horizon, the radiance of light, the intensity of colours. Some of these landscapes belong to a world that still exists; others now live on only in memory.

I do not remember which work by Mieczysław Weinberg I encountered first. Although I graduated from the same institution as the composer – the Fryderyk Chopin Academy of Music in Warsaw – and learnt about the history of Polish music during my years there, Weinberg's name was mentioned neither in class nor in concert programmes. Today, this is hard to believe, as Weinberg's oeuvre strikes me as one of the most fascinating in 20th-century music.

I first heard of Weinberg many thousands of kilometres from Warsaw. A conversation with a music aficionado after a concert in San Francisco inspired me to seek out the music of this forgotten composer. From that moment on, I began to discover his world. With each new work, I felt an ever-growing sense that I was encountering an extraordinary composer – one of immense imagination, profound sensitivity and phenomenal craft.

Symphony No. 3, written in 1950, was one of the first works by Weinberg that I came to know. Lucid in form, it is a work of great energy and emotional intensity. The simplicity and directness of its expression, together with echoes of folk music, lend the work a sense of naturalness and remarkable immediacy. Its clarity and accessibility reflect the realities of the era, and yet, when I listen to this symphony, I never feel that I am encountering an idea or an aesthetic premise. Rather, I feel that I am encountering a human being who has been through hell and yet has not lost his faith in beauty.

Mieczysław Weinberg was born in Warsaw, and it was from there that he was forced to flee the war in September 1939. He left behind the life he had known and a world to which he could never return. All those closest to him perished. This trauma haunts his music even when it sounds bright and serene.

I think of Symphony No. 3 as an attempt to find light amid darkness – as a musical antidote to pain. The echo of that tragedy is heard most fully in the slow third movement, charged with extreme emotions. Sorrow and solace alternate with cries of despair. The work closes with an almost inaudible, otherworldly C major chord, repeated twice: like a quiet 'Amen'.

I am particularly moved by the presence of Polish folklore in this symphony. In the second movement, Weinberg drew on the Mazovian folk tune *Umarł Maciek, umarł* ('Maciek's Dead'), evoking a musical trace of the country he had been forced to leave behind. To me, the Polish character of this music is more than a mere quotation. Memories of Warsaw and of his native landscape dwell in the rhythm, the breath and the very space of this music.

Whenever I conduct Weinberg's Symphony No. 3, my imagination carries me to the vast plains of Mazovia. I see wide-open fields, a distant horizon, solitary trees and the wind stirring the blades of grass. I have the sense that Weinberg did not simply write music, but painted an extraordinary landscape on the pages of the score – a landscape devoid of literal representation, painted instead in the way that memory itself paints the past, leaving behind only fleeting impressions.

Mieczysław Weinberg in his study working on the song cycle *Old Letters*, Op. 77 based on poems by his favourite poet, Julian Tuwim, in 1962. On the wall there are three portraits: the composer's sister Ester (aged 17); his mentor and friend Dmitri Shostakovich (with a signed message); and Julian Tuwim

Mieczysław Wajnberg podczas pracy nad cyklem pieśni *Stare listy* op. 77 do słów Juliana Tuwima – swojego ulubionego poety, 1962. Na ścianie wiszą trzy portrety: siostry kompozytora, 17-letniej Ester; mentora i przyjaciela Wajnberga, Dmitrija Szostakowicza (z dopiskiem odręcznym); oraz Juliana Tuwima

O III Symfonii Mieczysława Wajnberga

Krzysztof Urbański

POL

W pamięci człowieka pozostają krajobrazy: linie horyzontu, blask światła czy nasycenie kolorów. Niektóre z tych pejzaży należą do świata, który jeszcze istnieje; inne trwają już tylko we wspomnieniach.

Nie pamiętam, który utwór Mieczysława Wajnberga poznałem jako pierwszy. Choć ukończyłem tę samą uczelnię co kompozytor, czyli Akademię Muzyczną im. Fryderyka Chopina w Warszawie, i przez lata studiów poznawałem historię muzyki polskiej, nazwisko Wajnberga nie było wspominane ani podczas zajęć, ani w programach koncertów. Dziś trudno w to uwierzyć, bo dorobek tego twórcy wydaje mi się jednym z najciekawszych w całym XX wieku.

Po raz pierwszy usłyszałem o Wajnbergu wiele tysięcy kilometrów od Warszawy. Rozmowa z melomanem po koncercie w San Francisco zainspirowała mnie do sięgnięcia po muzykę tego zapomnianego kompozytora. Od tamtej chwili zacząłem odkrywać jego świat. Z każdym kolejnym utworem narastało we mnie poczucie obcowania z twórcą niezwykłym – o ogromnej wyobraźni, głębokiej wrażliwości i fenomenalnym warsztacie.

III Symfonia, napisana w 1950 roku, była jednym z pierwszych dzieł Wajnberga, które poznałem. To muzyka klarowna w formie, pełna energii i nasycona emocjonalnością. Prostota i bezpośredniość przekazu wraz z echami folkloru sprawiają, że wydaje się naturalna i niezwykle bliska. Przejrzystość i komunikatywność wpisują się w realia epoki, a jednak, gdy słucham tej symfonii, nie mam wrażenia obcowania z ideą czy estetycznym założeniem. Mam poczucie spotkania z człowiekiem, który przeszedł przez piekło, a mimo to nie utracił wiary w piękno.

Mieczysław Wajnberg urodził się w Warszawie i właśnie stamtąd, we wrześniu 1939 roku, musiał uciekać przed wojną. Pozostawił za sobą całe dotychczasowe życie i świat, do którego nie mógł już powrócić. Wszyscy jego bliscy zginęli. Ta trauma towarzyszy jego muzyce nawet wtedy, gdy brzmi ona jasno i pogodnie.

Myślę o *III Symfonii* jak o próbie odnalezienia światła pośród ciemności – jak o muzycznym antidotum na ból. Najpełniej echo tej tragedii powraca w powolnej części trzeciej, nasyconej skrajnymi emocjami. Smutek i ukojenie przeplatają się z krzykiem rozpaczy. Całość zamyka powtórzony dwukrotnie, ledwie słyszalny, niemal nierzeczywisty akord C-dur: niczym ciche „Amen".

Szczególnie porusza mnie obecność polskiego folkloru w tej symfonii. W drugiej części kompozytor sięgnął po mazowiecką melodię ludową *Umarł Maciek, umarł*, przywołując muzyczny ślad kraju, który musiał opuścić. Polskość tej muzyki jest dla mnie czymś więcej niż tylko cytatem. Wspomnienia o Warszawie i pamięć rodzinnych okolic obecne są w rytmie, w oddechu, w przestrzeni tej muzyki.

Za każdym razem, gdy dyryguję *III Symfonią* Wajnberga, moja wyobraźnia przenosi mnie na rozległe mazowieckie równiny. Widzę szerokie pola, odległy horyzont, samotne drzewa i wiatr poruszający źdźbłami trawy. Mam wrażenie, że Wajnberg nie napisał zwykłej muzyki, lecz namalował na kartach partytury wyjątkowy pejzaż. Pozbawiony dosłowności. Uczynił to raczej tak, jak wspomnienia odmalowuje sama pamięć, pozostawiając jedynie ulotne impresje.

Mieczysław Weinberg in an interview with Zygmunt Mycielski during the International Festival of Contemporary Music 'Warsaw Autumn' in 1966
Mieczysław Wajnberg podczas rozmowy z Zygmuntem Mycielskim w trakcie Międzynarodowego Festiwalu „Warszawska Jesień" w 1966 roku

Über die III. Sinfonie von Mieczysław Weinberg

Krzysztof Urbański

GER

Im Gedächtnis des Menschen bleiben Landschaften: Linien am Horizont, der Schein des Lichts oder die Sättigung der Farben. Einige dieser Landschaften gehören zu einer Welt, die noch existiert; andere leben nur noch in den Erinnerungen weiter.

Ich weiß nicht mehr, welches Werk von Mieczysław Weinberg ich als erstes kennengelernt habe. Obwohl ich dieselbe Hochschule wie der Komponist, die Fryderyk-Chopin-Musikakademie in Warschau absolvierte und mich jahrelang im Studium mit der polnischen Musikgeschichte befasste, wurde der Name Weinberg weder im Unterricht noch in Konzertprogrammen erwähnt. Heute ist das kaum zu glauben, denn das Werk dieses Komponisten scheint mir eines der interessantesten des gesamten 20. Jahrhunderts zu sein.

Zum ersten Mal hörte ich etwas über Weinberg viele tausend Kilometer von Warschau entfernt. Ein Gespräch mit einem Musikliebhaber nach einem Konzert in San Francisco inspirierte mich dazu, mich mit der Musik dieses in Vergessenheit geratenen Komponisten zu befassen. Von diesem Moment an begann ich, seine Welt zu entdecken. Mit jedem weiteren Werk wuchs in mir das Gefühl, es mit einem außergewöhnlichen Musikschöpfer von enormer Vorstellungskraft, tiefer Sensibilität und phänomenalem handwerklichem Können zu tun zu haben.

Die *III. Sinfonie*, komponiert im Jahr 1950, war eines der ersten Werke Weinbergs, das ich kennenlernte. Es ist eine Musik mit klarer Form, voller Energie und von Emotionalität durchdrungen. Ihre Einfachheit und Unmittelbarkeit der Aussage sowie die Anklänge an die Volksmusik lassen sie natürlich und außerordentlich nah erscheinen. Ihre Transparenz und klare Verständlichkeit fügen sich in die Realien der Epoche ein; und doch habe ich beim Hören dieser Sinfonie nicht den Eindruck, mich mit einer Idee oder einem ästhetischen Konzept auseinanderzusetzen. Ich habe das Gefühl einer Begegnung mit einem Menschen, der die Hölle durchlebt und dennoch seinen Glauben an das Schöne nicht verloren hat.

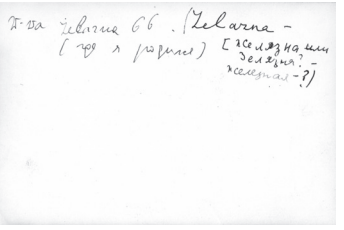
Mieczysław Weinberg wurde in Warschau geboren und musste im September 1939 von dort aus vor dem Krieg fliehen. Er ließ sein ganzes bisheriges Leben und eine Welt hinter sich, zu der er schon nicht mehr zurückkehren konnte. Alle seine Angehörigen kamen ums Leben. Dieses Trauma begleitet seine Musik selbst dann, wenn sie hell und heiter klingt.

Ich denke bei der *III. Sinfonie* an einen Versuch, inmitten der Dunkelheit Licht zu finden – an ein musikalisches Gegenmittel gegen den Schmerz. Am deutlichsten hallt diese Tragödie im langsamen dritten Satz wider, der von extremen Emotionen durchdrungen ist. Traurigkeit und Trost wechseln sich mit einem Schrei der Verzweiflung ab. Das Ganze endet mit einem zweimal wiederholten, kaum hörbaren, fast unwirklichen C-Dur-Akkord: wie ein leises „Amen".

Besonders berührt mich die Präsenz der polnischen Folklore in dieser Sinfonie. Im zweiten Satz griff der Komponist auf die masowische Volksmelodie *Umarł Maciek, umarł* [Maciek starb, er starb] zurück und beschwor damit eine musikalische Spur des Landes herauf, das er verlassen musste. Das Polnische dieser Musik ist für mich mehr als nur ein Zitat. Erinnerungen an Warschau und an die Heimat der Familie sind im Rhythmus, im Atem und im Raum dieser Musik präsent.

Jedes Mal, wenn ich Weinbergs *III. Sinfonie* dirigiere, versetzt mich meine Fantasie in die weiten Ebenen von Masowien. Ich sehe weitläufige Felder, den fernen Horizont, einsame Bäume und den Wind, der die Grashalme wiegt. Ich habe den Eindruck, dass Weinberg keine gewöhnliche Musik geschrieben, sondern auf den Seiten der Partitur eine einzigartige Landschaft gemalt hat. Nicht wörtlich, vielmehr so, wie das Gedächtnis selbst Erinnerungen nachzeichnet, hinterließ er dabei nur flüchtige Eindrücke.

Mieczysław Weinberg and an unknown man standing outside the building on ul. Żelazna 66, Warsaw, taken while Weinberg was attending the 'Warsaw Autumn' festival in 1966. On the reverse side of the photo are handwritten notes made by the composer himself

Mieczysław Wajnberg i niezydentyfikowany mężczyzna przed kamienicą przy ul. Żelaznej 66 w Warszawie. Zdjęcie wykonane w czasie trwania „Warszawskiej Jesieni" w 1966 roku. Na odwrocie fotografii znajdują się odręczne zapiski kompozytora

ミェチスワフ・ヴァインベルク・交響曲第3番について

クシシュトフ・ウルバンスキ

JPN

水平線や光の輝き、色彩の鮮明さなど、風景は記憶に残る。景色の一部はまだ存在しない世界を反映し、残りは思い出の世界にとどまっている。

最初に耳にしたミェチスワフ・ヴァインベルクの作品を私は思い出せない。彼と同じワルシャワのショパン音楽アカデミーを卒業し、数年にわたりそこでポーランドの音楽史を学んだにも拘わらず、ヴァインベルクの名前は授業中にも、演奏会のプログラムにも一度も挙げられなかった。しかし、20世紀の最も興味深い作品を作曲した彼のことだから、その名前と出会わなかったことは今から思えば信じ難い事実である。

初めてミェチスワフ・ヴァインベルクの名前を聞いたのは、私がワルシャワから数千キロ離れたサンフランシスコでの公演後の或る音楽愛好家と話した時で、それが私にとって忘れられた作曲家の音楽に出会うきっかけとなった。その瞬間から、私はヴァインベルクの世界を探し始めた。今まで知らなかった曲を聞く度に、豊かな想像力と深い感受性、そして驚異的な才能を持つ並外れた作曲家と向き合っていると言う印象を受けた。

1950年に作曲された交響曲第3番　作品45は、一番最初に知ったヴァインベルクの曲の一つである。その音楽の形式は明快で、エネルギーと感情に満ち溢れている。そして伝えようとするメッセージが簡潔かつ直接であり、民謡の響きとも相まって、自然で非常に身近なものとして感じられる。音楽の明瞭さと明確さはヴァインベルクの時代の現実を反映しているが、この交響曲を聴く限り、何らかの思想或るいは美学を反映しているようには思えない。どちらかと言えば、地獄のような経験をしながらも美への信仰を失わなかった人間に出会ったような気がする。

ミェチスワフ・ヴァインベルクはワルシャワで生まれたが、1939年9月に戦争を逃れてその愛する町を離れざるを得なかった。そして自分の人生すべてと、二度と戻ることのない世界を後にした。彼の愛する人たちは皆命を落とした。例え彼の音楽が明るく陽気なものに聞こえても、そのトラウマは必ず伴う。

私の想像する交響曲第３番は、暗闇の中に光を見出そうとする、痛みを鎮める音楽療法である。作曲家の経験した悲劇の残響は、極端な感情に満ち溢れているゆるやかな第３楽章で聞こえる。そこでは悲しみと安堵が、絶望の叫びと絡み合いつづける。その楽章は、まるで現実離れしたハ長調のコードが弱音で2回繰り返されて終わる。まるで「アーメン」の言葉が呟かれているようだ。

この交響曲にポーランド民謡が組み込まれていることで私は特別な感動を覚える。第２楽章で、マゾフシェ地方の民謡「マチェックが死んだ」を引用することによって、作曲家は去らざるを得なかった母国のメロディーを呼び起こしている。しかし、そのポーランドを思い起こすメロディーは私にとって引用以上のものである。ワルシャワの思い出と生まれ育った土地の記憶が、この音楽のリズム、呼吸と空間の中に存在するからである。

ヴァインベルクの交響曲第３番を指揮する度に想像力が私をマゾフシェ地方の広々とした平野へと導く。広い畑と遠い水平線、孤立する木々と草を撫でる風を想像する。ヴァインベルクはただの音楽を作曲したのではなく、譜面のページに美しい風景を描いたように思われる。しかし、それは正確な線で描かれた景色ではない。儚い印象だけを残すような、記憶を描いた思い出の風景である。

Krzysztof Urbański
クシシュトフ・ウルバンスキ

conductor
dyrygent
Dirigent
指揮者

ENG

Since 2024, Krzysztof Urbański has served as Music and Artistic Director of the Warsaw Philharmonic and Chief Conductor of the Berner Symphonieorchester. In 2022, he was appointed Principal Guest Conductor of the Orchestra della Svizzera italiana. In 2017, following a seven-year tenure as Chief Conductor and Artistic Leader, he was named Honorary Guest Conductor of the Trondheim Symfoniorkester & Opera. He served as Music Director of the Indianapolis Symphony Orchestra from 2011 to 2021, while also holding positions as Principal Guest Conductor of the Tokyo Symphony Orchestra (2012–2016) and the NDR Elbphilharmonie Orchester (2015–2021).

In 2007, Krzysztof Urbański was awarded First Prize in the Prague Spring Conducting Competition, and in 2015, he received the Leonard Bernstein Award at the Schleswig-Holstein Musik Festival.

Krzysztof Urbański maintains an active international presence. His guest-conducting engagements have included the Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Berliner Philharmoniker, Münchner Philharmoniker, Staatskapelle Dresden, Gewandhausorchester Leipzig, London Symphony Orchestra, Philharmonia Orchestra, Tonhalle-Orchester Zürich, Orchestre de Paris, Chicago Symphony Orchestra, New York Philharmonic, Los Angeles Philharmonic and San Francisco Symphony.

Od 2024 roku pełni funkcję dyrektora artystycznego Filharmonii Narodowej w Warszawie oraz głównego dyrygenta Berner Symphonieorchester. W 2022 roku został mianowany pierwszym dyrygentem gościnnym Orchestra della Svizzera italiana. W 2017 roku, po siedmiu latach pracy jako kierownik artystyczny i główny dyrygent, otrzymał tytuł honorowego dyrygenta gościnnego Trondheim Symfoniorkester & Opera. W latach 2011–2021 był dyrektorem muzycznym Indianapolis Symphony Orchestra, a także pierwszym dyrygentem gościnnym Tokyo Symphony (2012–2016) oraz NDR Elbphilharmonie Orchester (2015–2021).

W 2007 roku Krzysztof Urbański zdobył pierwszą nagrodę Prague Spring Conducting Competition, a w 2015 roku został laureatem Leonard Bernstein Award podczas Schleswig-Holstein Musik Festival.

Krzysztof Urbański prowadzi aktywną działalność międzynarodową. Występował jako dyrygent gościnny m.in. z Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Berliner Philharmoniker, Münchner Philharmoniker, Staatskapelle Dresden, Gewandhausorchester Leipzig, London Symphony Orchestra, Philharmonia Orchestra, Tonhalle-Orchester Zürich, Orchestre de Paris, Chicago Symphony Orchestra, New York Philharmonic, Los Angeles Philharmonic oraz San Francisco Symphony.

GER

Seit 2024 ist er Künstlerischer Leiter der Nationalphilharmonie in Warschau sowie Chefdirigent des Berner Symphonieorchesters. Im Jahr 2022 wurde er zum Ersten Gastdirigenten des Orchestra della Svizzera italiana ernannt. 2017 erhielt er nach siebenjähriger Tätigkeit als Künstlerischer Leiter und Chefdirigent den Titel des Ehrendirigenten des Trondheim Symfoniorkester & Opera. Von 2011 bis 2021 war er Musikdirektor des Indianapolis Symphony Orchestra sowie Erster Gastdirigent des Tokyo Symphony Orchestra (2012–2016) und des NDR Elbphilharmonie Orchesters (2015–2021).

2007 gewann Krzysztof Urbański den Ersten Preis beim Prague Spring Conducting Competition, und 2015 wurde ihm der Leonard Bernstein Award beim Schleswig-Holstein Musik Festival verliehen.

Krzysztof Urbański ist international äußerst aktiv. Er gastierte als Dirigent u. a. beim Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, bei den Berliner Philharmonikern, den Münchner Philharmonikern, der Staatskapelle Dresden, dem Gewandhausorchester Leipzig, dem London Symphony Orchestra, der Philharmonia Orchestra, dem Tonhalle-Orchester Zürich, dem Orchestre de Paris, dem Chicago Symphony Orchestra, der New York Philharmonic, der Los Angeles Philharmonic sowie beim San Francisco Symphony.

ウルバンスキは、2024年からワルシャワ・フィルハーモニー管弦楽団の音楽監督及びベルン交響楽団の首席指揮者を務めている。2022年にはスイス・イタリアーナ管弦楽団の首席客演指揮者に任命された。ノルウェー・トロンハイム交響楽団の音楽監督兼首席指揮者を7年間勤めた後、2017年に同楽団の名誉客演指揮者になる。2011年から2021年までアメリカ・インディアナポリス交響楽団の音楽監督を務めながら、東京交響楽団（2012〜2016）とNDRエルプフィルハーモニー管弦楽団（2015〜2021）の首席客演指揮者としても活躍した。2007年に、プラハの春国際音楽コンクール指揮部門で優勝し、2015年には、シュレースヴィヒ＝ホルシュタイン音楽祭のレナード・バーンスタイン賞を受賞した。

クシシュトフ・ウルバンスキ は、国際的に活躍していて、バイエルン放送交響楽団、ベルリン・フィルハーモニー管弦楽団、ミュンヘン・フィルハーモニー管弦楽団、ドレスデン国立歌劇場管弦楽団、ライプツィヒ・ゲヴァントハウス管弦楽団、ロンドン交響楽団、フィルハーモニア管弦楽団、チューリッヒ・トーンハレ管弦楽団、パリ管弦楽団、シカゴ交響楽団、ニューヨーク・フィルハーモニック、ロサンゼルス・フィルハーモニックやサンフランシスコ交響楽団などと定期的に共演している。

Warsaw Philharmonic Orchestra

Orkiestra Filharmonii Narodowej

Das Orchester der Warschauer Nationalphilharmonie

ワルシャワ国立フィルハーモニー管弦楽団

Warsaw Philharmonic Orchestra / Orkiestra Filharmonii Narodowej

Warsaw Philharmonic Orchestra
Orkiestra Filharmonii Narodowej

First Violins / I Skrzypce
Krzysztof Bąkowski
leader / koncertmistrz
Aleksandra Bieńkuńska
Kornelia Grądzka
Kristine Harutyunyan
Marzena Jabłońska
Joanna Jakobs
Marian Kowalski
Agnieszka Lewandowska
Jan Lewtak
Lena Łoginowicz
Mateusz Marczyk
Marcin Mazurek
Justyna Olejewska
Grzegorz Osiński
Marek Powideł
Michał Szałach

Second Violins / II Skrzypce
Piotr Tadzik
soloist / solista
Bogdan Śnieżawski
soloist / solista
Dominika Wojcieszuk
soloist / solistka
Katarzyna Dul
Grzegorz Groblewski
Hanna Grozik
Izabela Hodor
Maja Kozieł
Bożena Michalska
Zuzanna Panas
Paweł Rybkowski
Piotr Sękowski
Anna Stokowska
Krzysztof Trzcionkowski

Violas / Altówki
Marzena Hodyr
soloist / solistka
Marek Iwański
soloist / solista
Wiesława Duszak
Agnieszka Duź-Dymus
Katarzyna Henrych
Radosław Jarocki
Jakub Kowalik
Damian Kułakowski
Agnieszka Podłucka
Julianna Przybył
Paulina Różańska-Czopka
Krzysztof Szczepański

Cellos / Wiolonczele
Karolina Jaroszewska-Rajewska
soloist / solistka
Aleksandra Ohar-Sprawka
soloist / solistka
Robert Putowski
soloist / solista
Monika Chilińska
Agata Dobrzańska
Maria Leszczyńska-Thieu
Piotr Sapilak
Mateusz Szmyt
Jerzy Wołochowicz
Jagna Słocińska**

Double Basses / Kontrabasy
Janusz Długokęcki
soloist / solista
Karol Kowal
soloist / solista
Kacper Czarnecki

Jakub Kaczmarczyk
Michał Kotowski
Jakub Langiewicz
Marcin Rybiński
Marcin Wiliński

Flutes / Flety
Małgorzata Cegielska
soloist / solistka
Joanna Gatniejewska
Seweryn Zapłatyński
(piccolo*)

Oboes / Oboje
Piotr Lis
soloist / solista
Łukasz Dzikowski
(cor anglais / rożek angielski*)
Miłosz Zwoliński**

Clarinets / Klarnety
Adrian Janda
soloist / solista
Grzegorz Wołczański
soloist / solista
Dariusz Elbe
(clarinet in E♭ / klarnet Es*)
Krystyna Sakowska
(bass clarinet / klarnet basowy*)

Bassoons / Fagoty
Andrzej Budejko
soloist / solista
Kayetan Cygański-Bolski
Mariusz Oczachowski
(kontrafagot / contrabassoon*)

Horns / Waltornie
Gabriel Czopka
soloist / solista
Grzegorz Sabeł
soloist / solista
Robert Duda
Maciej Kostrzewa
Aleksander Szebesczyk
Konrad Gołda**

Trumpets / Trąbki
Bogumił Soroka
soloist / solista
Dorota Cholewa
Mariusz Niepiekło

Trombones / Puzony
Paweł Cieślak
soloist / solista
Krzysztof Kott
Krzysztof Wojtyniak

Tuba
Arkadiusz Więdlak
soloist / solista

Timpani / Kotły
Daniel Kamiński
soloist / solista

Percussion / Perkusja
Piotr Domański
soloist / solista
Wawrzyniec Dramowicz
Paweł Pruszkowski
orchestra personnel manager / inspektor orkiestry
Maciej Siwek

Celesta / Czelesta
Grzegorz Gorczyca
soloist / solista

* additional instrument / instrument dodatkowy
** guest musician / muzyk doangażowany

ENG

The Warsaw Philharmonic Orchestra gave its first concert on 5 November 1901 at the newly built Philharmonic Hall. The Orchestra was conducted by Emil Młynarski, the Philharmonic's co-founder, first Music Director and Principal Conductor, with Ignacy Jan Paderewski as soloist.

The Warsaw Philharmonic's rapidly rising performance standards soon attracted outstanding artists from all over the world. Even before the First World War, and throughout the interwar period, it established itself as the main centre of musical life in Poland and one of the most prominent musical institutions in Europe. Nearly all the famous conductors and soloists of the day performed here, including Edvard Grieg, Arthur Honegger, Vladimir Horowitz, Sergei Prokofiev, Sergei Rachmaninov, Maurice Ravel, Arthur Rubinstein and Richard Strauss.

In the years immediately following the Second World War, the Orchestra gave its concerts in theatres and sports halls. On 21 February 1955, the Philharmonic's new building on Jasna Street, erected on the site of its former home, was inaugurated. On the same day, the institution was given its present Polish name, *Filharmonia Narodowa* ('National Philharmonic').

Under the leadership of Witold Rowicki, the Orchestra regained its status as Poland's leading symphony orchestra. From 1955 to 1958, Bohdan Wodiczko served as Artistic Director, after which Rowicki returned to the post. In 1977, the position was taken over by Kazimierz Kord, and from 2002 to 2013, it was Antoni Wit who served as Chief and

Artistic Director of the Warsaw Philharmonic. From the 2013/2014 season, the post of Artistic Director was held by Jacek Kaspszyk, who was succeeded by Andrzej Boreyko at the beginning of the 2019/2020 season. In the 2024/2025 season, Krzysztof Urbański became Music and Artistic Director of the Warsaw Philharmonic.

Today, the Warsaw Philharmonic Orchestra enjoys worldwide acclaim. It has undertaken 160 concert tours across five continents, performed in the world's leading concert halls and appeared at numerous prestigious international festivals. The ensemble records for Polish Radio and Television as well as for Polish and international record labels, and its recordings have received numerous prestigious awards, including a Grammy.

POL

Pierwszy koncert w wykonaniu Filharmonii Warszawskiej odbył się 5 listopada 1901 roku w nowo wybudowanym gmachu. Orkiestrą dyrygował współzałożyciel Filharmonii, jej pierwszy kierownik muzyczny i dyrygent Emil Młynarski, a jako solista wystąpił Ignacy Jan Paderewski.

Filharmonia Warszawska w krótkim czasie osiągnęła wysoki poziom, przyciągając wybitnych artystów z całego świata. Już przed I wojną światową i w okresie międzywojennym stała się głównym ośrodkiem życia muzycznego w Polsce oraz jedną z ważniejszych instytucji muzycznych w Europie. Wystąpili tutaj niemal wszyscy słynni dyrygenci i soliści tamtych czasów, m.in. Edvard Grieg, Arthur Honegger, Vladimir Horowitz, Siergiej Prokofiew, Siergiej Rachmaninow, Maurice Ravel, Artur Rubinstein i Richard Strauss.

W pierwszych latach po II wojnie światowej koncerty Orkiestry odbywały się w teatrach i halach sportowych. 21 lutego 1955 roku nastąpiło otwarcie nowego gmachu Filharmonii przy ul. Jasnej, wzniesionego w miejscu jej wcześniejszej siedziby. W tym dniu Filharmonia Warszawska otrzymała miano Filharmonii Narodowej.

Pod kierownictwem Witolda Rowickiego Orkiestra odzyskała swój prestiż wiodącego zespołu symfonicznego w Polsce. W latach 1955–1958 funkcję dyrektora artystycznego sprawował Bohdan Wodiczko, by przekazać ją ponownie Rowickiemu. W 1977 roku stanowisko to objął Kazimierz Kord, a od 2002 do 2013 roku funkcje dyrektora naczelnego i artystycznego Filharmonii Narodowej pełnił Antoni Wit. Od sezonu 2013/2014

stanowisko dyrektora artystycznego piastował Jacek Kaspszyk, a z początkiem sezonu 2019/2020 funkcję tę objął Andrzej Boreyko. W sezonie 2024/2025 dyrektorem artystycznym Filharmonii Narodowej został Krzysztof Urbański.

Dziś Orkiestra Filharmonii Narodowej cieszy się uznaniem na całym świecie. Odbyła sto sześćdziesiąt tournée na pięciu kontynentach, występowała w najważniejszych salach koncertowych świata, uczestniczyła w wielu prestiżowych festiwalach międzynarodowych. Nagrywa dla Polskiego Radia i Telewizji oraz polskich i zagranicznych wytwórni, a jej dokonania były wielokrotnie nagradzane prestiżowymi nagrodami fonograficznymi (m.in. Grammy).

GER

Das erste Konzert der Warschauer Philharmonie fand am 5. November 1901 im neu errichteten Gebäude statt. Das Orchester dirigierte Emil Młynarski, der Mitbegründer der Philharmonie und ihr erster musikalischer Leiter und Dirigent; als Solist trat Ignacy Jan Paderewski auf.

Die Warschauer Philharmonie erreichte in kurzer Zeit ein hohes Niveau und zog herausragende Künstler aus aller Welt an. Bereits vor dem Ersten Weltkrieg und in der Zwischenkriegszeit wurde sie zum wichtigsten Zentrum des Musiklebens in Polen und zu einer der wichtigsten Musikinstitutionen in Europa. Hier traten fast alle berühmten Dirigenten und Solisten jener Zeit auf, darunter Edvard Grieg, Arthur Honegger, Vladimir Horowitz, Sergej Prokofjew, Sergej Rachmaninow, Maurice Ravel, Artur Rubinstein und Richard Strauss.

In den ersten Jahren nach dem Zweiten Weltkrieg fanden die Konzerte des Orchesters in Theatern und Sporthallen statt. Am 21. Februar 1955 wurde das neue Gebäude der Philharmonie in der Jasna-Straße eröffnet, das an der Stelle ihres ehemaligen Sitzes errichtet worden war. An diesem Tag erhielt die Warschauer Philharmonie den Namen „Nationalphilharmonie“.

Unter der Leitung von Witold Rowicki erlangte das Orchester sein Ansehen als führendes Sinfonieorchester Polens zurück. In den Jahren von 1955 bis 1958 hatte Bohdan Wodiczko die Funktion des künstlerischen Leiters inne, die er dann wieder Rowicki übergab. Im Jahr 1977 übernahm Kazimierz Kord diesen Posten, und von 2002 bis

2013 übte Antoni Wit das Amt des Generaldirektors und künstlerischen Leiters der Nationalphilharmonie aus. Ab der Spielzeit 2013/2014 bekleidete Jacek Kaspszyk das Amt des künstlerischen Leiters, und zu Beginn der Spielzeit 2019/2020 übernahm Andrzej Boreyko diese Funktion. In der Spielzeit 2024/2025 wurde Krzysztof Urbański der künstlerische Leiter der Nationalphilharmonie.

Heute genießt das Orchester der Nationalphilharmonie weltweit Anerkennung. Es hat 150 Tourneen auf fünf Kontinenten unternommen, ist in den bedeutendsten Konzertsälen der Welt aufgetreten und hat an zahlreichen renommierten internationalen Festivals teilgenommen. Sowohl für den Polnischen Rundfunk, für das Polnische Fernsehen als auch für polnische und ausländische Plattenlabels macht es Tonaufnahmen und wurde mehrfach für seine Leistungen mit renommierten Musikpreisen ausgezeichnet (u. a. mit dem Grammy).

JPN

ワルシャワ国立フィルハーモニー管弦楽団の初公演は、1901年11月5日に新築の演奏会場で開かれた。その晩、フィルハーモニーの共同創設者であり初代音楽監督のエミル・ムイナルスキが指揮し、イグナツィ・ヤン・パデレフスキがソリストとして演奏した。

ワルシャワ国立フィルハーモニーは、間もなく高いレベルに達し、世界中から有名な音楽家が惹きつけられてきた。そして、当フィルハーモニーは第一次世界大戦直前と戦間期中に、ポーランドのクラシック音楽の中心地となり、ヨーロッパでも最重要な音楽機関の一つとして認められた。当時世界的に有名だった指揮者とソリストのほぼ全員、中でもエドヴァルド・グリーグ、アルテュール・オネゲル、ウラディーミル・ホロヴィッツ、セルゲイ・プロコフィエフ、セルゲイ・ラフマニノフ、モーリス・ラヴェル、アルトゥール・ルービンシュタインとリヒャルト・シュトラウスなどがそこで演奏を披露した。

第二次世界大戦直後の数年間、戦争中に演奏会場が破壊されたため、フィルハーモニー管弦楽団の公演は劇場や競技場で行われていた。そして1955年2月21日に、戦前本拠地のあったヤスナ通りにフィルハーモニーの新演奏会場がようやくオープンし、同日に「国立フィルハーモニー」の名を冠された。

指揮者ヴィトルド・ロヴィツキのもとで、管弦楽団はポーランド一流の交響楽団としての名声を取り戻した。1955～1958年にボフダン・ヴォディチュコが音楽監督を務めた後、再びロヴィツキがその役に返り咲いた。1977年からカジミエシュ・コルトが音楽監督を務め、その後2002～2013年にアントニ・ヴィトが音楽監督を務めた。

続いて2013～2014年季からヤツェク・カスプシク、そして2019～2020年季からアンドレイ・ボレイコ、その後2024～2025年季にクシシュトフ・ウルバンスキが音楽監督に就任した。

現在、ワルシャワ国立フィルハーモニー管弦楽団は全世界で認められている。5大陸で150のコンサートツアーを行い、世界の最も重要なコンサートホールで演奏し、多くの有名な国際音楽祭に参加した。ポーランド・ラジオとテレビ、そして外国のレコード会社の為に録音を行い、そられの音楽作品は、年のグラミー賞などを含む、多くの有名な音楽賞を受賞した。

Mieczysław Weinberg and conductor Rudolf Barshai, ca 1967
Mieczysław Wajnberg i dyrygent Rudolf Barszaj, ok. 1967 roku

This recording is dedicated to the memory of Andrzej Sasin
Niniejsze nagranie dedykujemy pamięci Andrzeja Sasina

Recordings made on 3–7 March 2026
at the Warsaw Philharmonic Concert Hall

Nagrania zrealizowano w dniach od 3 do 7 marca 2026 roku w Sali Koncertowej Filharmonii Narodowej w Warszawie

Recording producers, editing and mastering / Reżyseria nagrań, montaż i mastering
Aleksandra Nagórko, Antoni Grzymała, Andrzej Sasin

Technical support / Współpraca techniczna
Patryk Kulda

Warsaw Philharmonic Publishing Department / Dział Wydawniczy Filharmonii Narodowej

Head of Department / Kierownik działu
Łukasz Kaczmarowski

Project coordination and editing / Koordynacja projektu i redakcja
Jan Lech

Translation and revision of English texts / Tłumaczenie i korekta tekstów angielskich
Xymena Plater-Zyberk

Translation and revision of German texts / Tłumaczenie i korekta tekstów niemieckich
Angelika Leśniak

Translation and revision of Japanese texts / Tłumaczenie i korekta tekstów japońskich
Toko Anna Okazaki-Pindur

Photographers / Fotografie
Bartosz Maciejewski 20, **Grzesiek Mart** 26–27

Graphic design / Projekt graficzny
beton.

Desktop editing / Skład
studio typek

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Filharmonia Narodowa
accord
zaiks sprzyjamy wyobraźni
peermusic Classical

The publisher of Symphony No. 3 by Mieczysław Weinberg is Peermusic Classical GmbH.

Wydawcą utworu *III Symfonia* Mieczysława Wajnberga jest Peermusic Classical GmbH.

Cover painting: *Landscape – Mazovia I* by Dominika Suszczyńska-Matela

Obraz na okładce: *Pejzaż – Mazowsze I* Dominiki Suszczyńskiej-Mateli

Pictures of Mieczysław Weinberg on pp. 2, 8, 16, 38–39 were provided by Tommy Persson. © Olga Rakhalskaya.

The photograph on p. 12 was taken by Andrzej Zborski and comes from the resources of the Polish Composers' Union.

Zdjęcia Mieczysława Wajnberga na s. 2, 8, 16, 38–39 udostępnił Tommy Persson. © Olga Rakhalskaya.

Zdjęcie na s. 12 autorstwa Andrzeja Zborskiego pochodzi ze zbiorów Związku Kompozytorów Polskich.

All copyright and producer's rights to the recorded works are reserved. Copying, hiring, lending and using this record for public performance and radio or television broadcasting is prohibited.

Wszystkie prawa autorskie i prawa producenta do nagranych utworów zastrzeżone. Kopiowanie, wynajmowanie, wypożyczanie, wykorzystywanie tego nośnika do publicznych odtworzeń i nadań RTV bez zezwolenia zabronione.

FN 13 / ACD 367
© 2026 Filharmonia Narodowa
℗ 2026 CD Accord

Booklet ENG POL GER JPN